

Slovenska cesta 54
SI-1000 Ljubljana
T 01 234 28 00dkom@dkom.si
www.dkom.si

Številka: 018-052/2023-3

Datum: 26. 5. 2023

SKLEP

Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (v nadaljevanju: Državna revizijska komisija) je na podlagi tretjega odstavka 31. člena in na podlagi desetega odstavka 70. člena Zakona o pravnem varstvu v postopkih javnega naročanja (Uradni list RS, št. 43/11 s sprem.; v nadaljevanju: ZPVPJN) v senatu Igorja Luzarja kot predsednika senata ter Andraža Žvana in Sama Červeka kot članov senata, v postopku pravnega varstva pri oddaji javnega naročila »*Odstranjevanje in obdelava odpadkov - ponovitev*« v sklopu 4 »*Odpadki, ki z vidika preprečevanja okužbe zahtevajo posebno ravnanje pri zbiranju in odstranjevanju*«, začetem na podlagi zahtevka za revizijo vlagatelja BIOTERA podjetje za ravnanje z organskimi odpadki, d.o.o., Poslovna cona Žeje pri Komendi, Pod kostanji 4, 1218 Komenda, ki ga po pooblastilu zastopa Godec Černeka Nemec odvetniška družba, o.p., d.o.o., Železna cesta 14, 1000 Ljubljana (v nadaljevanju: vlagatelj), zoper ravnanje naročnika Univerzitetni klinični center Maribor, Ljubljanska ulica 5, 2000 Maribor (v nadaljevanju: naročnik), 26. 5. 2023

odločila:

1. Zahtevek za revizijo se v delu, ki mu naročnik ni ugodil s sklepom št. 461-(810115)-59/2022-8 z dne 26. 4. 2023, zavrže.
2. Vlagateljevi vlogi z dne 3. 5. 2023, ki jo je v delu, ki se nanaša na zahtevo za povrnitev stroškov pravnega varstva, šteti za pritožbo zoper naročnikovo odločitev o stroških, se delno ugotovi.

Naročnik je dolžan vlagatelju povrniti stroške pravnega varstva v višini 4.220,40 EUR v roku 15 dni od prejema tega sklepa. Višja stroškovna zahteva vlagatelja se zavrne.

Obrazložitev:

Obvestilo o predmetnem javnem naročilu je bilo na Portalu javnih naročil objavljeno 1. 12. 2022 pod št. objave JN008087/2022-B01 in 2. 12. 2022 v Uradnem listu Evropske unije pod št. objave 2022/S 233-670826. Naročnik izvaja odprti postopek za sklenitev okvirnega sporazuma.

Naročnik je 20. 1. 2023 na Portalu javnih naročil (pod št. objave JN008087/2022-ODL01) objavil »Odločitev o oddaji javnega naročila«, št. 461-(810115)-59/2022-3, iz katere je med drugim izhajalo, da bo okvirni sporazum za sklop 4 sklenil tudi s ponudnikom SAUBERMACHER SLOVENIJA, d.o.o., s tem ponudnikom pa bo za ta sklop tudi sklenil pogodbo za obdobje od pravnomočnosti odločitve do 31. 12. 2023. Vlagatelj je 1. 2. 2023 zoper navedeno odločitev vložil zahtevek za revizijo, s katerim je predlagal razveljavitev te odločitve v vseh delih, ki se nanašajo na sklop 4. Državna revizijska komisija je s sklepom št. 018-22/2023-5 z dne 14. 3. 2023 zahtevek za revizijo ugodila in v delu, ki se nanaša na sklop 4, razveljavila odločitev o sklenitvi okvirnega sporazuma s ponudnikom SAUBERMACHER SLOVENIJA, d.o.o., kot tudi odločitev o oddaji posameznega naročila za prvo obdobje ter naročniku podala napotilo o pravilni izvedbi postopka oddaje javnega naročila – glede odprave računske napake in upoštevanja določb Zakona o javnem naročanju (Uradni list RS, št. 91/15 s sprem.; v nadaljevanju: ZJN-3) o oddaji posameznega naročila.

Naročnik je 27. 3. 2023 sprejel in istega dne na Portalu javnih naročil (pod št. objave JN008087/2022-ODL02) objavil »Odločitev o oddaji javnega naročila« št. 461-(810115)-59/2022-6 (v nadaljevanju: odločitev o oddaji javnega naročila), iz katere izhaja, da bo okvirni sporazum za sklop 4 sklenil z vlagateljem in naslednjimi ponudniki: 1.) SAUBERMACHER SLOVENIJA, d.o.o., 2.) KEMIS, d.o.o., in 3.) RETAL, d.o.o. (v nadaljevanju: izbrani ponudniki).

Zoper odločitev o oddaji javnega naročila je vlagatelj 6. 4. 2023 vložil zahtevek za revizijo, v katerem predlaga, da se predmetna odločitev naročnika razveljavi, zahteva pa tudi povrnitev specifikiranih stroškov revizijskega postopka. Naročniku očita kršitve pri pregledu vseh konkurenčnih izbranih ponudnikov in zatrjuje nedopustnost njihovih ponudb. Vlagatelj tako navaja:

- da je v ponudbi ponudnika SAUBERMACHER SLOVENIJA, d.o.o., pri postavki »Najem zabojnika za odpadke (40 m³ abrol kontejner)« navedena napačna (znižana, tj. 9,5%) stopnja DDV, saj oddaja zabojnika v najem predstavlja samostojno transakcijo in nikakor ne storitve javne higiene (temveč sem sodi le prevzem in prevoz odpadkov), kar pomeni, da naročnik ni odpravil računske napake v celoti;
- da ponudnik RETAL, d.o.o., na poziv naročnika ponudbe ni dopolnil v postavljenem roku (temveč 54 minut po poteku roka), zato bi ga moral naročnik skladno s petim odstavkom 89. člena ZJN-3 izključiti, sama dopolnitev pa tudi ni bila popolna, saj ponudnik ni predložil vseh zahtevanih dokumentov (tj. okoljevarstvenega dovoljenja in lastne izjave glede ravnanja z odpadki);
- da je naročnik v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila od ponudnikov med drugim zahteval, da morajo ponudniki v ponudbi predložiti »izpolnjen obrazec okvirnega sporazuma (OBR-3)« in »izpolnjen obrazec pogodbe (OBR-4)«, pri čemer je vzorca okvirnega sporazuma in pogodbe spremenil ter na Portalu javnih naročil objavil (nova) dokumenta, vendar je ponudnik KEMIS, d.o.o., v ponudbi predložil vzorca, ki na dan poteka roka za oddajo ponudb nista več veljala in tako predstavljata drugačno izjavo volje ponudnika od zahtevane, zato bi moral naročnik tudi tega ponudnika izključiti.

Naročnik je v skladu s prvim odstavkom 27. člena ZPVPJN vsem izbranim ponudnikom posredoval zahtevek za revizijo, pri čemer je prejel zgolj izjasnitev ponudnika SAUBERMACHER SLOVENIJA, d.o.o. (z dne 14. 4. 2023). Slednji poudarja, da je vlagateljevo stališče glede nedopustnosti njegove ponudbe zaradi obremenjenosti z računsko napako (pri navedbi stopnje DDV za najem zabojnika) zmotno, saj gre pri najemu zabojnika, ki je namenjen začasnemu skladiščenju odpadkov, nastalih pri naročniku (kot enemu od osrednjih zdravstvenih ustanov v Republiki Sloveniji), brez dvoma za storitev javne higiene, za katero se uporablja znižana davčna stopnja. V potrditev pravilnosti takšnega stališča prilaga pisno stališče Finančne uprave

Republike (takrat Davčne uprave Republike Slovenije; v nadaljevanju: FURS) št. 0100-121/2006-4 0905-52 z dne 13. 11. 2006, ter pojasnjuje, da iz tega smiselno izhaja, da je znižano davčno stopnjo dopustno uporabiti vselej, ko izvajalec v sklopu zbiranja in odstranjevanja odpadkov, povezanih z javno higieno, opravlja tako odvoz, shranjevanje, zavarovanje, odlaganje ipd., izvajalec pa se na omenjeno izjemo ne bi smel sklicevati zgolj v primeru, če bi opravil izključno najem ali prevoz takih odpadkov.

Naročnik je s sklepom št. 461-(810115)-59/2022-8 z dne 26. 4. 2023 (v nadaljevanju: odločitev o zahtevku za revizijo) vlagateljevemu zahtevku za revizijo ugodil in delno razveljavil odločitev o oddaji javnega naročila, in sicer v delu, v katerem je predvidena sklenitev okvirnega sporazuma s ponudnikom RETAL, d.o.o., delno pa je ugodil tudi vlagateljevi zahtevi za povrnitev stroškov pravnega varstva. Ugotovil je namreč, da je ponudnik RETAL, d.o.o., prepozno posredoval dopolnitev svoje ponudbe, zato je zahtevek za revizijo v tem delu smatral za utemeljen (naročnik se posledično ni opredelil glede ustreznosti dokumentov, ki so bili predmet te dopolnitve).

Glede očitka vlagatelja v zvezi z nedopustnostjo ponudbe ponudnika SAUBERMACHER SLOVENIJA, d.o.o., je naročnik primarno ugotovil, da ta predstavlja vsebino, s katero je bil vlagatelj že seznanjen v predhodnem revizijskem postopku – ki se je nanašal na računsko napako tega ponudnika v predračunu za sklop 4, kjer so v stolpcu 6 navedene posamezne stopnje, in sicer tudi pri postavki za najem zabojnika za odpadke. Zato naročnik, ob sklicevanju na prakso Državne revizijske komisije (v zadevi št. 018-174/2015), ugotavlja, da je podana omejitev zahtevka za revizijo iz 16. člena ZPVPJN. Podredno pa naročnik pojasnjuje, da je navedena stopnja DDV pri sporni postavki v ponudbi ponudnika SAUBERMACHER SLOVENIJA, d.o.o., pravilna, pri čemer citira argumentacijo izbranega ponudnika, podano v izjasnitvi z dne 14. 4. 2023. V zaključku zavrnitve tega očitka naročnik oporeka tudi navedbi vlagatelja, da so vsi ostali ponudniki pri najemu zabojnika za odpadke navedli splošno (tj. 22%) davčno stopnjo, saj je tudi vlagatelj pri tej postavki navedel 9,5% davčno stopnjo.

Glede očitka v zvezi z neustreznostjo ponudbe ponudnika KEMIS, d.o.o., naročnik pojasnjuje, da je zaradi sprememb dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila objavil tudi popravek okvirnega sporazuma v delu, ki se nanaša na izvajanje sporazuma (4. člen), ter popravek pogodbe v delu, ki govori o sklenitvi, odstopu od pogodbe in razveznem pogoju (14. člen), pri čemer priložena neustrezna vzorca okvirnega sporazuma in pogodbe s strani ponudnika KEMIS, d.o.o., ne predstavljata takšne napake, da bi bilo treba slednjega izključiti, temveč gre za očitno napako, ki jo je lahko naročnik neposredno zaznal že ob analizi in ocenjevanju ponudb, zato kakršno koli dodatno pojasnjevanje okoliščin dejanskega stanja ni bilo potrebno.

Vlagatelj je 3. 5. 2023, skladno z drugim odstavkom 29. člena ZPVPJN, pri naročniku podal predlog za začetek revizijskega postopka, v katerem glede očitane računske napake v ponudbi ponudnika SAUBERMACHER SLOVENIJA, d.o.o., pojasnjuje, da med strankama očitno niti ni sporno, da je vlagatelj v predhodnem postopku prav tako očital naročniku, da je spregledal računsko napako v ponudbi navedenega ponudnika – kar je potrdila tudi Državna revizijska komisija in zaradi česar je bil postopek vrnjen v fazo pregledovanja in ocenjevanja ponudb. Dalje pa pojasnjuje, da tudi v predmetnem postopku naročniku očita, da je v ponudbi istega ponudnika računsko napaka v isti postavki, kar pomeni, da očita enako kršitev, kot jo je uveljavljal v predhodnem zahtevku za revizijo, zato omejitev iz 16. člena ZPVPJN, ki jo izpostavlja naročnik, ne pride v poštev. Ker je naročnik ponudnika SAUBERMACHER SLOVENIJA, d.o.o., pozval k podaji soglasja za odpravo računske napake, poziv pa ni vključeval vseh računskih napak, je ponudba tega ponudnika v delu, ki je bil očitana že v predhodnem postopku, po vlagateljevem mnenju ostala nedopustna in je naročnik ne bi smel sprejeti. Vlagatelj nasprotuje tudi vsebinskim argumentom naročnika v tem delu in poudarja, da v konkretnem primeru naročnikovo sklicevanje

na stališče FURS z dne 13. 11. 2006 ni utemeljeno, saj se nanaša na prevoz odpadkov (kadar je prevoz nedeljivi sestavni del zbiranja in odstranjevanja odpadkov), pri najemu kontejnerjev pa gre za ločeno dobavo od prevzema, prevoza in zbiranja odpadkov, zato gre z davčnega vidika tu za dve ločeni transakciji. V zaključku vlagatelj še poudarja, da je naročnikova navedba glede ponudbe vlagatelja brezpredmetna, saj je sam sporno storitev ponudil po ceni 0, posledično pa tudi ni bilo računske napake (ker je rezultat pri množenju z 0 vedno 0). Dalje vlagatelj navaja, da med njim in naročnikom ni sporno, da ponudnik KEMIS, d.o.o., v svoji ponudbi ni predložil vzorca okvirnega sporazuma in vzorca pogodbe v vsebini, kot sta bila določena v razpisni dokumentaciji, vendar pa se ne strinja z naročnikom, da gre v tem primeru za očitno napako – saj ne gre za napako, ki bi jo bilo dopustno spregledati.

Naročnik je Državni revizijski komisiji 5. 5. 2023 odstopil dokumentacijo o postopku oddaje javnega naročila in dokumentacijo o predrevizijskem postopku.

Da bi Državna revizijska komisija sprejela zahtevek za revizijo v (vsebinsko) obravnavo, morajo biti, skladno z drugim odstavkom 31. člena ZPVPJN, izpolnjeni (vsi) procesni pogoji iz prvega odstavka 31. člena ZPVPJN. Državna revizijska komisija zato po prejemu zahtevka za revizijo najprej preveri, ali:

- je bil zahtevek za revizijo vložen pravočasno,
- vsebuje vse obvezne sestavine iz 15. člena ZPVPJN,
- ga je vložila aktivno legitimirana oseba iz 14. člena ZPVPJN,
- ne obstajajo omejitve iz 16. člena ZPVPJN,
- je dopusten.

Če Državna revizijska komisija ugotovi, da niso izpolnjeni procesni pogoji iz prve, tretje, četrte ali pete alineje prvega odstavka 31. člena ZPVPJN, zahtevek za revizijo, skladno s tretjim odstavkom istega člena, s sklepom zavrže.

Če zahtevek za revizijo ne vsebuje vseh obveznih sestavin iz prvega odstavka 15. člena ZPVPJN, manjkajoče sestavine niso razvidne iz zahtevka in naročnik ni pozval vlagatelja k dopolnitvi ali poziv ni bil ustrezen, Državna revizijska komisija vlagatelja pozove k ustrezni dopolnitvi. Če vlagatelj v roku zahtevka za revizijo ne dopolni ali ga ne dopolni ustrezno, Državna revizijska komisija zahtevek za revizijo prav tako s sklepom zavrže (četrti odstavek 31. člena ZPVPJN).

Ena od procesnih predpostavk, na katero opozarja tudi naročnik, so torej tudi omejitve, določene v 16. členu ZPVPJN. V prvem odstavku 16. člena ZPVPJN je tako med drugim določena tudi omejitev, da vlagatelj, ki je v postopku oddaje javnega naročila že vložil zahtevek za revizijo in je bilo o njem že odločeno ali ga je umaknil, v morebitnih pozneje vloženih zahtevkih v istem ali ponovljenem postopku oddaje javnega naročila ali v primeru, ko naročnik nadaljuje ta postopek z novim postopkom na podlagi točke b) prvega odstavka 44. člena ZJN-3), točke b) prvega odstavka 42. člena ZJN-3 ali 1. in 2. točke prvega odstavka 22. člena Zakona o javnem naročanju na področju obrambe in varnosti (Uradni list RS, št. 90/12 s sprem.), ne more več navajati istih kršitev ali drugih kršitev iz te faze postopka oddaje javnega naročila, ki so mu bile ali bi mu morale biti znane že ob vložitvi prvega zahtevka, razen če naročnik ni upošteval odločitve Državne revizijske komisije ali če ponavlja isto kršitev. Namen citirane določbe je zasledovanje načela hitrosti in učinkovitosti oziroma preprečevanje nepotrebnega zavlačevanja postopka oddaje javnega naročila z večkratnim uveljavljanjem pravnega varstva zoper iste kršitve v posameznem postopku oddaje javnega naročila, kar pravilno izpostavlja tudi naročnik.

Upoštevajoč citirano določbo prvega odstavka 16. člena ZPVPJN se vlagatelju, ki je v postopku oddaje predmetnega javna naročila v sklopu 4 (torej v istem postopku) že vložil zahtevek za

revizijo, tj. zahtevke za revizijo z dne 1. 2. 2023 (o katerem je odločila tudi Državna revizijska komisija s sklepom št. 018-22/2023-5 z dne 14. 3. 2023), omejuje možnost navajanja istih ali drugih kršitev iz faze pregleda in ocenjevanja ponudb (po 89. členu ZJN-3), ki so mu bile ali bi mu morale biti znane že ob vložitvi zahtevka za revizijo z dne 1. 2. 2023. Vendar lahko take kršitve vlagatelj kljub temu navaja v primeru, če je podan eden izmed alternativno določenih pogojev, ki predstavljata izjemi od navedenega pravila, torej naročnikovo neupoštevanje odločitve Državne revizijske komisije ali ponavljanje iste kršitve (prvi odstavek 16. člena ZPVPJN).

V zvezi z očitkom vlagatelja glede ponudbe ponudnika SAUBERMACHER SLOVENIJA, d.o.o., tako že naročnik izpostavlja, da vlagatelj v predmetnem zahtevku za revizijo naročniku očita kršitve, ki bi jih lahko uveljavljal že v prvem zahtevku za revizijo (vloženem 1. 2. 2023), pri čemer meni, da v konkretnem primeru ni podana nobena od prej navedenih izjem iz prvega odstavka 16. člena ZPVPJN, ko bi vlagatelj te kršitve kljub temu lahko navajal.

Državna revizijska komisija je na podlagi odstopljene dokumentacije najprej vpogledala v vlagateljev zahtevek za revizijo z dne 1. 2. 2023 in ugotovila, da je vlagatelj glede ponudnika SAUBERMACHER SLOVENIJA, d.o.o., poleg ostalih očitkov, navajal, da je *»[...] za sklop 4 oddal ponudbo (predračun), ki ima računske napake, saj je v predračunu sicer pravilno seštel vrednost vseh postavk predračuna brez DDV, hkrati pa je glede na 9,5% DDV (op.: podčrtala Državna revizijska komisija) davek v predračunu prikazal napačno [...]«*, posledično pa je zatrjeval, da sta napačni tudi postavki *»Vrednost skupaj za 1 leto v EUR z DDV«* in *»Vrednost skupaj za 4 leta v EUR z DDV«*.

Glede na navedeno se Državna revizijska komisija strinja z naročnikom, da se je že prvi zahtevek za revizijo vlagatelja v istem postopku nanašal na računsko napako za predračun v sklopu 4, pri čemer je treba dodati, da je bil vlagatelj (na podlagi vpogleda v ponudbo) že pri prvem zahtevku za revizijo seznanjen s predračunom ponudnika SAUBERMACHER SLOVENIJA, d.o.o., za sklop 4, v katerem je ta v stolpcu »DDV (%)« vpisal (ker ta ni bil predizpolnjen s strani naročnika) 9,5% stopnjo DDV za vse postavke, torej tudi za postavko »Najem zabojnika za odpadke (40 m³ abrol kontejner)«. Kljub temu pa vlagatelj v prvem zahtevku za revizijo ni navajal, da je v predračunu navedenega ponudnika za sklop 4 pri kateri koli postavki navedena (tudi) napačna stopnja DDV, torej tudi ne pri postavki za najem zabojnika.

Upoštevasoč navedeno Državna revizijska komisija ne more slediti stališču vlagatelja, da v obravnavanem primeru naročniku očita enako kršitev, kot jo je uveljavljal v predhodnem zahtevku za revizijo. Vlagatelj je namreč v prvem zahtevku za revizijo izrecno navedel, da je *»[...] glede na 9,5% DDV [...]«* prikazan napačen znesek DDV in posledično obe skupni vrednosti z DDV (ne pa tudi stopnja DDV), pri čemer je v opombi 1 tudi navedel zmnožek davčne osnove z 9,5% DDV. Vlagatelj torej v prvem zahtevku za revizijo z dne 1. 2. 2023 ni zatrjeval, da je v ponudbi ponudnika SAUBERMACHER SLOVENIJA, d.o.o., pri postavki za najem zabojnika navedena napačna (tj. znižana) stopnja DDV, čeprav mu je ta (domnevna) kršitev takrat bila oz. bi mu morala biti znana. Posledično pa Državna revizijska komisija (ki odloča v mejah vsakokratnega zahtevka za revizijo) v okviru prvega zahtevka za revizijo niti ni presojala, ali je kršitev naročnika v tem delu tudi podana. Zato ne drži očitek vlagatelja, da naročnikov poziv k odpravi računskih napak ni vključeval vseh računskih napak, s katerim naročniku smiselno očita, da ni upošteval odločitve Državne revizijske komisije oz. da je ponovil isto napako. Državna revizijska komisija je glede na zatrjevanja vlagatelja v prvem zahtevku za revizijo v sklepu št. 018-22/2023-5 z dne 14. 3. 2023 (zgolj) ugotovila, *»[...] da v ponudbi (ponudnika SAUBERMACHER SLOVENIJA, d.o.o.) – ob upoštevanju (pravilno) zavedenih davčnih stopenj – obstoji neskladje med vrednostmi brez DDV in vrednostmi z DDV«* in pritrdila naročniku v tem, *»da je prednastavljeni obrazec vseboval napačno formulo za izračun vrednosti davčne osnove – zaradi te napake v vrednost davčne*

osnove ni bila prišteta vrednost davka za postavko »Najem zabojnika za odpadke (40 m³ abrol kontejner)«, posledično pa ta vrednost zato ni bila upoštevana niti za »Vrednost skupaj za 1 leto v EUR z DDV« in »Vrednost skupaj za 4 leta v EUR z DDV«.

Dalje gre ugotoviti, da vlagatelj v obravnavanem zahtevku za revizijo naročniku ne očita, da njegov poziv k odpravi računskih napak ni vključeval citiranih ugotovitev Državne revizijske komisije v odločitvi št. 018-22/2023-5 z dne 14. 3. 2023, temveč navaja novo kršitev, ki je niti ni mogoče šteti kot računске napake. Državna revizijska komisija je namreč že večkrat (prim. npr. odločitve v zadevah št. 018-253/2017, 018-157/2018, 018-169/2020 in 018-110/2022) pojasnila, da je o računski napaki mogoče govoriti le v primeru napak, ki jih ponudnik naredi pri osnovnih računskih operacijah (množenju, seštevanju, odštevanju in deljenju), za kar pa ne gre v primeru napačno zapisane stopnje DDV. Res je sicer, da ZJN-3 v sedmem odstavku 89. člena tudi za takšno napako določa, da jo lahko naročnik ob soglasju ponudnika (tako kot pri računski napaki, če se pri tem se spreminja količina in cena na enoto brez DDV) odpravi in napačno zapisano stopnjo DDV popravi v pravilno. Vendar v obravnavanem primeru naročnik (očitno) ni dvomil v pravilnost zapisane stopnje DDV za najem kontejnerja, kot jo je v ponudbi zapisal ponudnik SAUBERMACHER SLOVENIJA, d.o.o. (in kakršno je v ponudbi vpisal tudi vlagatelj, čeprav je za to postavko ponudil ceno 0). Prav tako vlagatelj v prvem zahtevku za revizijo ni navajal te kršitve, čeprav mu je oz. bi mu morala biti znana, zato je Državna revizijska komisija, kot že navedeno, v okviru prvega zahtevka za revizijo ni obravnavala. Državna revizijska komisija tako v okviru vlagateljevega prvega zahtevka za revizijo ni presojala (ne)utemeljenosti sedaj očitane kršitve. Upoštevajoč navedeno v danem primeru ni mogoče ugotoviti, da naročnik ne bi upošteval odločitve Državne revizijske komisije ali da bi ponavljal isto kršitev.

V posledici navedenega Državna revizijska komisija v zvezi očitkom vlagatelja o napačni stopnji DDV pri postavki za najem zabojnika v sklopu 4 v ponudbi ponudnika SAUBERMACHER SLOVENIJA, d.o.o., ugotavlja, da je v danem primeru vlagatelju kršitev bila ali bi mu morala biti znana že ob vložitvi prvega zahtevka za revizijo, prav tako pa ne gre za izjemo od pravila iz prvega odstavka 16. člena ZPVPJN, ko bi vlagatelj to kršitev kljub temu lahko navajal v obravnavanem zahtevku za revizijo. Ker torej v konkretnem primeru v tem delu zahtevka za revizijo obstaja omejitev iz prvega odstavka 16. člena ZPVPJN, za vsebinsko obravnavo predmetnih navedb niso izpolnjeni vsi procesni pogoji iz prvega odstavka 31. člena ZPVPJN.

Dalje je Državna revizijska komisija pred vsebinsko obravnavo očitka vlagatelja glede nedopustnosti ponudbe ponudnika KEMIS, d.o.o., prav tako preverila obstoj procesnih predpostavk iz 31. člena ZPVPJN, in iz razlogov, navedenih v nadaljevanju, ugotovila obstoj (iste) omejitve iz prvega odstavka 16. člena ZPVPJN.

Na podlagi odstopljene dokumentacije gre ugotoviti, da je vlagatelj že po izdaji prve naročnikove odločitve o oddaji javnega naročila z dne 20. 1. 2023 zahteval vpogled v celotno ponudbeno dokumentacijo v sklopu 4 in 6, in sicer (zgolj) za ponudnika SAUBERMACHER SLOVENIJA, d.o.o., čeprav je naročnik v tej odločitvi v sklopu 4 za sklenitev okvirnega sporazuma izbral iste ponudnike, kot jih je izbral v izpodbijani odločitvi o oddaji javnega naročila. Vlagatelj je tako v konkretnem primeru že okviru pravnega varstva zoper prvo odločitev o oddaji javnega naročila imel možnost vpogleda v ponudbe vseh izbranih ponudnikov v sklopu 4 (torej tudi v ponudbo ponudnika KEMIS, d.o.o.), vendar tega ni storil. Vlagatelj je tako v ponudbe vseh izbranih ponudnikov v predmetnem javnem naročilu v sklopu 4 vpogledal (še) po izdaji izpodbijane odločitve o oddaji javnega naročila in v okviru tega ugotovil domnevne kršitve (tudi) pri pregledu ponudbe ponudnika KEMIS, d.o.o.

Državna revizijska komisija v okoliščinah konkretnega primera – ko je prvi in drugi (tj. obravnavani) zahtevek za revizijo vložil isti vlagatelj v istem postopku oddaje javnega naročila in so bili v sklopu 4 tako v prvi kot v izpodbijani odločitvi o oddaji javnega naročila izbrani isti ponudniki, v ponudbe katerih bi lahko vlagatelj, skladno z določbo petega odstavka 35. člena ZJN-3, vpogledal (in kar je vlagatelju na njegovo zahtevo naročnik po izdaji izpodbijane odločitve tudi omogočil) – ugotavlja, da bi se lahko vlagatelj z očitanimi kršitvami v ponudbi izbranega ponudnika KEMIS, d.o.o., lahko seznanil že ob vložitvi prvega zahtevka za revizijo. Navedeno pomeni, da vlagatelj, skladno s prvim odstavkom 16. člena ZPVPJN, tudi v tem primeru ne more več navajati (drugih) kršitev iz te faze postopka oddaje javnega naročila, ki bi mu morale biti znane že ob vložitvi prvega zahtevka za revizijo. Upoštevajoč navedene okoliščine v danem primeru tudi ni mogoče ugotoviti, da naročnik ni upošteval odločitve Državne revizijske komisije ali da bi ponavljal isto kršitev.

Glede na pojasnjeno Državna revizijska komisija tudi za očitek vlagatelja o nedopustnosti ponudbe ponudnika KEMIS, d.o.o., ugotavlja, da je zanj podana omejitev zahtevek za revizijo iz prvega odstavka 16. člena ZPVPJN, zato Državna revizijska komisija teh navedb ni vsebinsko obravnavala oz. presojala njihove utemeljenosti.

V posledici vsega navedenega Državna revizijska komisija zaključuje, da v konkretnem primeru za obravnavno zahtevek za revizijo vlagatelja zaradi obstoja omejitve iz 16. člena ZPVPJN (za oba očitka) ni izpolnjen procesni pogoj iz četrte alineje prvega odstavka 31. člena ZPVPJN, zato se, skladno s tretjim odstavkom istega člena ZPVPJN, zahtevek za revizijo v delu, ki mu naročnik ni ugodil z odločitvijo o zahtevku za revizijo, zavrže.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 1. točke izreka tega sklepa.

Vlagatelj v zahtevku za revizijo uveljavlja tudi povračilo stroškov, nastalih v postopku pravnega varstva, in sicer: povračilo takse v višini 6.000,00 EUR, nagrado za zahtevek po tarifni št. 44 Odvetniške tarife (Uradni list RS, št. 2/2015 s sprem.; v nadaljevanju: OT) v višini 9.000 točk in izdatke v višini 2 %, vse povečano za 22% DDV. Naročnik je v odločitvi o zavrnitvi zahtevka za revizijo vlagateljevi zahtevi za povrnitev stroškov delno ugodil in mu kot potreben priznal strošek takse v višini 2.000,00 EUR in del nagrade za zahtevek za revizijo v višini 1.800,00 EUR, izdatkov v višini 2 % pa mu zaradi nekonkretiziranosti ni priznal.

Vlagatelj v predlogu za začetek revizijskega postopka z dne 3. 5. 2023 v zvezi z naročnikovim (delnim) priznanjem zahteve za povrnitev stroškov postopkov, navaja, da naročnik (z izjemo zavrnitve glede povračila izdatkov) ni navedel ničesar, zato se do tega ne more opredeliti. Vlagatelj tako v zvezi z zahtevo za povrnitev izdatkov pojasnjuje, da so ti določeni z OT, in sicer gre za pavšalno nadomestilo za materialne stroške v višini 2 %, zato je naročnikovo stališče, da vlagatelj teh izdatkov ni konkretiziral, napačno. Vlagatelj zahteva tudi povračilo stroškov za podajo predloga za začetek revizijskega postopka (v višini 9.000 točk), saj je ta vloga po njegovem mnenju nujna in potrebna za nadaljevanje postopka, skupaj z izdatki zanjo v pavšalnem znesku (2 % od skupne vrednosti storitve) po tretjem odstavku 11. člena OT.

Upoštevajoč navedeno je Državna revizijska komisija vlagateljevo vlogo z dne 3. 5. 2023 v delu, ki se nanaša na povračilo stroškov, skladno z desetim odstavkom 70. člena ZPVPJN in v povezavi s 55. členom ZPVPJN, obravnavala kot pritožbo zoper naročnikovo odločitev o stroških.

Če je zahtevek za revizijo utemeljen, mora naročnik iz lastnih sredstev vlagatelju povrniti potrebne stroške, nastale v predrevizijskem in revizijskem postopku (tretji odstavek 70. člena ZPVPJN). Državna revizijska komisija pojasnjuje, da ne ZPVPJN ne Zakon o pravnem postopku (Uradni

list RS, št. 26/1999 s sprem., v nadaljevanju: ZPP), ki se uporablja glede vprašanj, ki jih ZPVPJN ne ureja (prvi odstavek 13. člena ZPVPJN), ne določata, kateri stroški so potrebni za pravno varstvo, zato je treba v vsakem posameznem primeru, ob skrbni presoji vseh okoliščin, odločiti, kateri vlagateljevi stroški so bili potrebni in koliko znašajo (155. člen ZPP v povezavi s prvim odstavkom 13. člena ZPVPJN).

Glede na ugotovitev naročnika, da je vlagatelj zahtev za revizijo (delno) utemeljen, je Državna revizijska komisija, ob upoštevanju vrednosti spornega predmeta, prve točke Tarifne številke 44 OT in vrednosti točke v višini 0,60 EUR, vlagatelju kot potrebne priznala naslednje stroške:

- strošek dolžne vplačane takse za revizijski zahtev v višini 6.000,00 EUR,
- strošek odvetniške storitve za sestavo zahtevka za revizijo v priglašeni višini 9.000 točk (prva točka tarifne št. 44 OT), kar ob upoštevanju vrednosti točke (tj. 0,60 EUR) in 22% DDV (ker je pooblaščenec vlagatelja zavezanec za plačilo DDV) znaša 6.588,00 EUR,
- izdatke v pavšalnem znesku po tretjem odstavku 11. člena OT (2 % od skupne vrednosti storitve do 1.000 točk in 1 % od presežka nad 1.000 točk) v višini 100 točk, kar ob upoštevanju vrednosti točke (tj. 0,60 EUR) in 22% DDV znaša 73,20 EUR.

Državna revizijska komisija je tako vlagatelju kot potrebne priznala stroške v skupni višini 12.661,20 EUR. Vendar ker je naročnik vlagateljevemu z zahtevku za revizijo ugodil le delno (tj. v delu, ki se nanaša na očitano kršitev v zvezi s ponudbo ponudnika RETAL, d.o.o., ne pa tudi glede očitkov zoper ostala dva ponudnika, izbranim za sklenitev okvirnega sporazuma), je odločila, da se vlagatelju, v skladu z doseženim uspehom v postopku, ki ga glede na postavljeni zahtev ocenjuje na eno tretjino, povrne tretjina priznanih potrebnih stroškov, nastalih v postopku pravnega varstva, tj. 4.220,40 EUR (drugi odstavek 154. člena ZPP v povezavi s prvim odstavkom 13. člena ZPVPJN).

Državna revizijska komisija vlagatelju ni priznala stroškov, ki jih je imel s sestavo vloge z dne 3. 5. 2023, s katero je podal predlog za začetek revizijskega postopka po drugem odstavku 29. člena ZPVPJN, saj je vlagatelj z navedeno vlogo uspel le v delu, ki se nanaša na stroške in še to v sorazmerno zelo majhnem delu, zato je, ob upoštevanju drugega odstavka 154. člena ZPP v povezavi s prvim odstavkom 13. člena ZPVPJN, odločila, da vlagatelj sam krije stroške za to vlogo.

Naročnik mora vlagatelju priznane stroške v višini 4.220,40 EUR povrniti v roku 15 dni od prejema tega sklepa. Višja strokovna zahteva vlagatelja se zavrne kot neutemeljena.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 2. točke izreka tega sklepa.

Pravni pouk:

Upravni spor zoper to odločitev ni dovoljen.

Predsednik senata:
Igor Luzar, univ. dipl. prav.,
član Državne revizijske komisije

Vročiti:

- naročnik,
- vlagatelj – po pooblaščenju,
- izbrani ponudniki,
- Republika Slovenija, Ministrstvo za javno upravo.

Vložiti:

- v spis zadeve, tu.